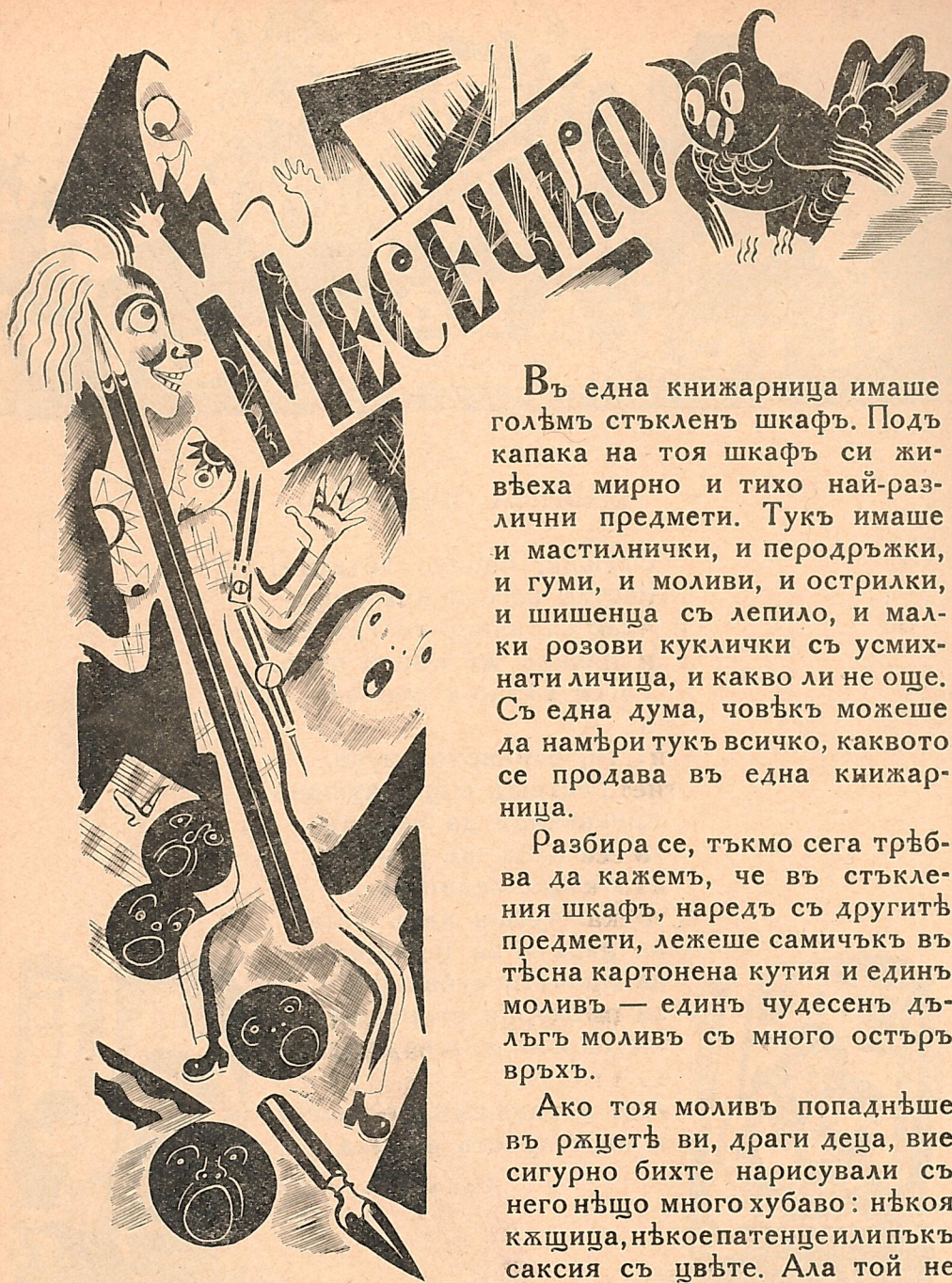

Въ една книжарница имаше голѣмъ стѣкленъ шкафъ. Подъ капака на тоя шкафъ си живѣха мирно и тихо най-различни предмети. Тукъ имаше и мастилнички, и перодрѣжки, и гуми, и моливи, и острилки, и шишенца съ лепило, и малки розови куклички съ усмихнати личица, и какво ли не още. Съ една дума, човѣкъ можеше да намѣри тукъ всичко, каквото се продава въ една книжарница.

Разбира се, тъкмо сега трѣбва да кажемъ, че въ стѣкления шкафъ, наредъ съ другитѣ предмети, лежеше самичкѣ въ тѣсна картонена кутия и единъ моливъ — единъ чудесенъ дългъ моливъ съ много остър връхъ.

Ако тоя моливъ попаднѣше въ рѣцетѣ ви, драги деца, вие сигурно бихте нарисували съ него нѣщо много хубаво: нѣкоя кжшица, нѣкоепатенце или пъкъ саксия съ цвѣте. Ала той не искаше да чака, докато вие го